

7 Ιουνίου 2021

Αγία Ζώνη, Ένωσα να με αγγίζουν τα χέρια της Παναγίας!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Αγία Ζώνη, Ιερό θησαύρισμα της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Θαυμαστά γεγονότα

Από τις 12 ως τις 16 Νοεμβρίου 2004 η Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου μεταφέρθηκε

για προσκύνηση και αγιασμό στην πόλη της Έδεσσας. Σύσσωμη η πόλη και όλοι οι άρχοντες του τόπου υποδέχθηκαν θερμά την Αγία Ζώνη.

Πάνω από 40.000 άτομα προσκύνησαν το χαριτόβρυτο αυτό κειμήλιο. Γίναμε αυτόπτες μάρτυρες θαυμάτων, τα οποία ενήργησε η Παναγία στους προσκυνητές.

Σημειώνουμε ενδεικτικά όσα πέσανε στην αντίληψή μας.

1). Η κ. Αρμενάκη Δωροθέα, κάτοικος Εδέσσης, έπασχε από την μέση της και ήταν καθηλωμένη στο κρεβάτι περίπου ένα χρόνο. Δεν μπορούσε να περπατήσει καθόλου. Όταν έμαθε ότι η Αγία Ζώνη βρισκόταν στην Έδεσσα, ζήτησε και της έφεραν ευλογημένα από Αυτήν κορδέλα, και αφού την πήρε, την έδεσε στην μέση της. Και το θαύμα έγινε! Η πρώην παράλυτη σηκώθηκε και περπάτησε. Πήγε μάλιστα στον Ναό και προσκύνησε το Θεομητορικό κειμήλιο και ακολούθως κατευθύνθηκε στην Μητρόπολη, όπου ανήγγειλε το θαυμαστό συμβάν στον Καθηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου αρχιμανδρίτη π. Εφραίμ.

2). Ο κ. Συμεών Σλατίνης, κάτοικος Εδέσσης, είχε κακοήθη όγκο στο μάγουλο. Εξαιτίας μάλιστα του μεγάλου μεγέθους του όγκου είχε κλείσει το μάτι του. Πήγε λοιπόν και αυτός και προσκύνησε την Τιμία Ζώνη. Όταν πήγε ύστερα στο σπίτι του, η γυναίκα του του είπε ότι το μάτι του το βλέπει πιο ανοικτό. Τότε κατάλαβε ότι πράγματι ο όγκος υποχώρησε και άνοιξε το μάτι του. Αλλά και ένα άλλο ογκίδιο κάτω από το σαγόι του είχε εξαφανιστεί. Ο ίδιος με επιστολή* του περιγράφει το θαύμα.

3). Ο κ. Δημοσθένης Παπαντωνίου, κάτοικος Εδέσσης, είχε ένα εγγονάκι, την Μαρία, το οποίο, από βρέφος ακόμη, την νύκτα δεν μπορούσε να κοιμηθεί μόνο του και ο ύπνος του ήταν σε τέτοιο σημείο ανήσυχος, που οι γονείς του δεν ήξεραν τι να κάνουν γι' αυτό. Ο παππούς του το πήγε στον Ναό, και αφού παρακάλεσε τους ιερείς, το σταύρωσαν με την Αγία Ζώνη. Από τότε το παιδάκι κοιμάται μόνο του, χωρίς να δημιουργεί ανησυχία την νύκτα.

Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Καραλάζος

Ιεροκήρυκας Ι. Μητροπόλεως Εδέσσης

* Ακολουθεί η επιστολή την οποία απέστειλε στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου ο κ. Συμεών Σλατίνης την οποία συνυπογράφει και η σύζυγός του:

20-11-2004

Έδεσσα

«Θάθελα να σάς διηγηθώ ένα θαύμα που έγινε κατά την διάρκεια έλευσης και παραμονής της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου στην Έδεσσα.

Πάνω από μία δεκαετία ταλαιπωρούμαι με ένα πρόβλημα υγείας, που οι γιατροί ονομάζουν αρτηριοφλεβική επικοινωνία έξω καρωτίδας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το ανεύρυσμα του αίματος να διοχετεύεται στην δεξιά πλευρά του προσώπου. Έτσι έφθασε να δημιουργηθεί ένας όγκος που υπερέβαινε τα 10 εκατοστά. Οι γιατροί χαρακτήρισαν την πάθηση ως μοναδική στα παγκόσμια ιατρικά χρονικά και κανείς -τουλάχιστον στην Ελλάδα- δεν το ανελάμβανε. Πρόσφατα είχα βρει ένα νοσοκομείο στην Αμερική, όμως τα χρήματα είναι πολλά.

Όταν λοιπόν ήρθε η Αγία Ζώνη, πήγα να προσκυνήσω με όση πίστη διέθετα στην ψυχή μου. Μόλις έφθασα πάνω από την Αγία Ζώνη, είπα μέσα μου: «Παναγία μου, αν θες κάνε το θαύμα σου, βοήθησέ με».

Προσκύνησα και ακούμπησα το μέρος που υπάρχει το πρόβλημα. Στην συνέχεια στάθηκα όρθιος, για να παρακολουθήσω την συνέχεια της Αρχιερατικής Λειτουργίας.

Κάποια στιγμή ένιωσα στην δεξιά πλευρά του προσώπου μου συσπάσεις. Τις ένιωθα για πρώτη φορά και ήταν τόσο γλυκές που παρακάλαγα να συνεχιστούν, γιατί όσο και αν φανεί υπερβολικό, ένιωθα να μου αρέσει αυτό που γίνεται.

Η πρώτη μου σκέψη ήταν: «Λες να άκουσε την προσευχή μου η Παναγία»;

Αμέσως μετά ένιωσα μια γλυκιά χαλαρότητα σ' εκείνο το μέρος του προσώπου, όπως και μιιά άλλη φορά.

Στο σπίτι διεπίστωσα το εξής εκπληκτικό. Για πρώτη φορά μετά από τρία χρόνια το δεξί μου μάτι δεν πιεζόταν από τον όγκο. Το κρατούσα ανοικτό και όχι κλειστό όπως παλαιότερα.

Ο όγκος είχε μειωθεί και μάλιστα μπορούσα να μιλήσω καλύτερα, αφού πλέον δεν ήταν τόσο στραβό το στόμα μου.

Παράλληλα ο κόμπος που υπήρχε στην έξω καρωτίδα, τώρα είχε εξαφανιστεί.

Το συζήτησα με την γυναίκα μου που διαπίστωσε και εκείνη την διαφορά.

Ευχαριστήσαμε την Παναγία και μιλήσαμε για θαύμα.

Την επόμενη μέρα ξαναπήγα στην Εκκλησία και προσκύνησα την Χάρη της. Μίλησα για όσα βίωσα σε έναν ιερέα για το θαύμα που ένιωσα.

Το εκπληκτικό για μένα ήταν που όση ώρα μιλούσα στον ιερέα έκλαιγα. Έκλαιγα σαν μικρό παιδί. Δεν είχα ξανανιώσει ποτέ μου έτσι. Άκουγα παλαιότερα για θαύματα, όμως δεν έδινα σημασία και τώρα το βίωνα εγώ.

Συνάντησα ένα φίλο γιατρό που παρατήρησε την διαφορά.

Του είπα μάλιστα:

- Είναι φυσιολογικό ένα πράγμα που μεγαλώνει, ξαφνικά να υποχωρεί, έστω και για λίγα εκατοστά;

Μου απάντησε πως όχι, δείχνοντας ιδιαίτερα εντυπωσιασμένος. Σαν γιατρός μου έδωσε την δική του εξήγηση. Μου είπε:

- Μπορεί το σώμα να δώσει εντολή για να θρομβωθεί το σημείο που υπάρχει το πρόβλημα.

Όταν βέβαια του εξήγησα τι είχε συμβεί έμεινε άφωνος.

Συνέχιζα να πηγαίνω καθημερινά και να προσκυνώ την Αγία Ζώνη.

Σήμερα που σας γράφω ο όγκος έχει μειωθεί ακόμη πιο πολύ. Δεν γνωρίζω ποια θα είναι η εξέλιξη. Ωστόσο το γεγονός που βίωσα ήταν θαύμα για μένα και θα το λέω πάντα δοξάζοντας την Χάρη της.

Δεν με άλλαξε μόνο στο πρόβλημα, αλλά και σαν άνθρωπο. Ένιωσα να με αγγίζουν τα χέρια της Παναγίας. Μεγάλη η Χάρη της».

Με σεβασμό

Συμεών και Σοφία Σλατίνης

Από το βιβλίο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, «Θαύματα της Αγίας Ζώνης», Άγιον Όρος.